

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Tomac Nicolai xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare:

Prima instanță: 30.08.2019 – 17.07.2020;

Instanța de apel: 04.08.2020 – 26.01.2021;

Instanța de recurs: 19.04.2021 – 17.08.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 17 iulie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Tomac Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilite următoarele pedepse:

- în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, (*episodul cu partea vătămată Jitniuc Dumitru*) sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, (*episodul cu partea vătămată Silîș Alexandr*) sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, (*episodul cu partea vătămată Nos Peter*) sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni;

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Tomac Nicolae i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 1 (unu) an închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Tomac Nicolai a fost suspendată condiționat pentru perioada de

probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și civilă Nos Peter s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța de drept civil.

S-a încasat din contul inculpatului Tomac Nicolai în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Tomac Nicolae, la data de 20 mai 2019, aproximativ la ora 09:45, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, aflându-se în regiunea imobilului xxxxx, amplasat pe xxxxx, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deschiderea ușii, au pătruns în microbuzul de model „Mercedes-Benz Sprinter” cu n/î xxxxx, de culoare galbenă, care era parcat pe carosabil, de unde pe ascuns au intenționat să sustragă o scurtă de culoare neagră la preț de 400 lei, în care se aflau bani în sumă de 1208 lei, în bancnote diferite, în total bunuri în sumă de 1608 lei, ceea ce prezintă o sumă considerabilă pentru partea vătămată Jitniuc Dumitru, însă independent de voința ultimilor, nu și-au realizat intențiile până la sfârșit, deoarece au fost depistați și stopați de către partea vătămată.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *tentativa de furt, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, care din cauze independente de voința făptuitorului, acestea nu și-au produs efectul.*

Tot el, la 05 iulie 2019, aproximativ la ora 10:00, împreună cu alte două persoane, acționând din interes material, profitând de faptul că nu sunt observați de nimeni, prin acces liber, din autocamionul de model „Iveco” cu n/î xxxxx, care staționa în preajma stației PECO „Vento”, amplasată pe xxxxx, de unde pe ascuns au sustras un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J5” cu IMEI: xxxxx și xxxxx, la preț de 6 500 lei, în care a fost instalată cartela SIM cu nr. xxxxx, la preț de 30 lei, după care s-au eschivat de la locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate Silîș Alexandr, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 6 530 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere, soldat cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Tot el, la 08 iulie 2019, aproximativ pe la ora 01:00, acționând împreună cu Moroseac Serghei, cauza penală în privința căruia a fost disjunctă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu sunt observați de nimeni, aflându-se în incinta localului „La Havuz” situat pe xxxxx, au sustras de la cetățeanul statului Israel, Nos Peter o geantă de culoare gri la preț de 300 de grivne, echivalent cu 205 lei, în care se afla pașaportul

victimei, precum și un portmoneu din piele de culoare negru la preț 650 de grivne, echivalent cu 445 de lei, și în portmoneu se afla bani în sumă de 900 de dolari SUA în bancnote de 100 și 20 dolari echivalent cu 16100 lei și 1200 lei în bancnote de 200 și 100 lei, după care cu bunurile sustrase sau eschivat de la locul infracțiunii, cauzând astfel lui Nos Peter o daună materială considerabilă în sumă totală de 17950 lei RM.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, soldat cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Tomac Nicolai să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, iar în baza acestei Legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, să fie recunoscut vinovat Tomac Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, iar în baza acestei Legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, să fie recunoscut vinovat Tomac Nicolai de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, iar în baza acestei Legi să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Tomac Nicolai să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a invocat, că pedeapsa stabilită inculpatului Tomac Nicolai este extrem de blândă, fiind vădit neproportională faptelor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, din care rezultă, că persoanei culpabile se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

A accentuat procurorul, că inculpatul Tomac Nicolai a săvârșit infracțiuni ce atentează la proprietatea persoanei, fapt care sporește prejudiciabilitatea faptei comise, însă acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă neproportională infracțiunilor comise și urmărilor provocate. Or, prin aplicarea unei pedepse minime prevăzută de limitele infracțiunii incriminate, nu poate fi atins scopul pedepsei penale și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnatului, cât și a altor persoane, din care cauză sentința emisă este pasibilă anulării.

A mai menționat, că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, întrucât la 20 iulie 2018 acesta a fost eliberat din locurile de detenție în legătură cu amnistia, ultimul fiind condamnat la pedeapsa cu închisoare în mărime de 4 ani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) Cod penal.

Ulterior, la 27 martie 2019, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal din motivul împăcării părților.

Cele expuse supra denotă faptul că, Tomac Nicolai nu s-a corectat și continuă activitatea sa infracțională, fiind învinuit de comiterea a trei infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, instanța de apel a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - *tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de două sau mai multe persoane*, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod Penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de două sau mai multe persoane*, precum și de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel a reținut, că prima instanță ținând cont de prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului Tomac Nicolai pedeapsa în limitele sancțiunii normelor incriminate, totodată fiind respectate și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat ca legală și întemeiată poziția primei instanțe în latura ce privește aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Tomac Nicolai. Concluzia suspendării condiționate a executării pedepsei reieșind din gradul de pericol social sporit al faptei comise de inculpat, împrejurările și modalitatea de comitere a faptei infracționale, personalitatea inculpatului, căința sinceră a inculpatului Tomac Nicolai, promițând că pe viitor nu va mai comite fapte similare, de faptul că acesta este bolnav, fiind plasat în Centrul de plasament „Lumina Vieții” pentru reabilitare și merge pe calea corijării.

Circumstanțe care au convins instanța, că corectarea și educarea inculpatului Tomac Nicolai este posibilă fără izolarea acestuia de societate, însă cu stabilirea unui termen de probă la limita maximă prevăzută de lege.

În concluzie, instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat cu referire la faptul, că pedeapsa stabilită inculpatului Tomac Nicolai este prea blândă.

5. Procurorul, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, în latura penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună excluderea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Tomac Nicolai.

În argumentarea recursului menționează, că pedeapsa stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului Tomac Nicolai este contrară principiilor de individualizare a pedepselor, nefiind luat în considerație toate circumstanțele cazului, gravitatea infecțiunii, personalitatea inculpatului.

Relevă că instanțele de fond au reținut la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal următoarele circumstanțe: recunoașterea vinovăției, căința sinceră și examinarea cauzei în procedura simplificată.

Totodată, deși instanțele de fond au fost sesizate cu referire la faptul că anterior inculpatul Tomac Nicolai a fost tras la răspundere penală, inclusiv la pedeapsă privativă de libertate în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, iar ulterior, la 27 martie 2019, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, a fost încetat procesul penal din motivul împăcării părților, totuși aceste circumstanțe le-au permis instanțelor să aplice prevederile art. 90 Cod penal, necătând la faptul că acestuia i-a fost acordată posibilitatea să se corijeze, însă acesta a continuat să săvârșească infracțiuni.

6. Inculpatul a depus referință la recursul declarat de către acuzatorul de stat, pledând pentru respingerea acestuia și menținerea hotărârilor instanțelor de fond.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul largit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal lărgit conchide că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a menținut sentința în partea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75, 90 Cod penal.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatului Tomac Nicolai este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art. art. 27, 186

alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - *tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de două sau mai multe persoane*, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod Penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de două sau mai multe persoane*, precum și în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunile incriminate lui Tomac Nicolai fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, având în vedere că inculpatul prin scris autentic a solicitat ca examinarea cauzei să aibă loc conform procedurii simplificate, instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut opinia primei instanțe, care conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a stabilit lui Tomac Nicolai pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunilor infracțiunilor incriminate pe un termen de 1 an.

Totodată, reținând faptul că inculpatul Tomac Nicolai și-a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele săvârșite și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, că inculpatul este bolnav (f.d. 40-42, vol), fiind plasat în Centrul de plasament „Lumina Vieții” pentru reabilitare, prima instanță a considerat că corectarea și reeducarea acestuia e posibilă fără izolare de societate, prin aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 Cod penal, fixându-i o perioadă de probațiune de 2 ani, soluție menținută și de către instanța de apel.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanțele de fond a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a

fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii.

Relevant, la caz, Colegiul penal lărgit constată și faptul, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul menținerii aplicării art. 90 Cod penal,

corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui **Tomac Nicolai xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 octombrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Cobzac Elena și Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privindu-l pe Tomac Nicolae.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 august 2021, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Pasat Liliana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui Tomac Nicolae.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar urma a fi admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, în partea aplicării art.90 Cod penal și pronunțată în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Tomac Nicolae.

Din materialele cauzei rezultă că, prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 17 iulie 2020, Tomac Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Tomac Nicolae i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 1 (unu) an închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Tomac Nicolae a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

Sentința menționată a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, în partea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, invocând, că pedeapsa stabilită inculpatului Tomac Nicolae este extrem de blândă, fiind vădit neproportională faptelor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

Procurorul, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, în latura penală, solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună excluderea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Tomac Nicolae.

Considerăm întemeiate argumentele recurentului, precum că instanța de apel n-a luat în considerație acel fapt, că instanța de apel menținând sentința n-a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, anterior inculpatul Tomac Nicolae a fost atras la răspundere penală, inclusiv ispășind pedeapsă privativă de libertate în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, iar ulterior, la 27 martie 2019, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, a fost încetat procesul penal din motivul împăcării părților, circumstanțe, ce denotă că inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanța de fond urma să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului care anterior a mai fost tras la răspundere penală de nenumărate ori, inclusiv la pedeapsă privativă de libertate, or anume acest comportament și denotă atitudinea sa în raport cu cele obligații impuse de către lege față de el, circumstanțe, care în cumul condiționează concluzia, că la caz nu sunt aplicabile prevederile art.90 Cod penal.

În acest sens, considerăm că instanțele de fond la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, față de inculpat, nu au ținut cont în măsură deplină de circumstanțele cauzei, persoana celui vinovat, care prin comportamentul său a demonstrat că nu este apt a se corecta fiindu-i acordată posibilitatea de a se corija în condiții neprivative de libertate, posibilitate care a fost ratată de către inculpat și continuă activitatea sa infracțională, lipsa circumstanțelor atenuante toate acestea în cumul indică la necesitatea izolării inculpatului de societate.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, considerăm că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul v-a conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2021, în partea individualizării pedepsei, privind excluderea aplicării art. 90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Tomac Nicolae.

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena